

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Jiřího Vyvadila a JUDr. Elišky Cihlářové v právní věci stěžovatele **H. T. D.**, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 1. 2005, č. j. 14 Az 381/2003 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se stěžovatel domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 1. 2005, č. j. 14 Az 381/2003 - 22, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27. 8. 2003, č. j. OAM-513/VL-10-C10-2003, jímž bylo rozhodnuto o neudělení azylu stěžovateli podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo rozhodnuto, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Z předloženého spisu vyplývá, že napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručován na jím uvedenou adresu, protože stěžovatel nebyl zastížen, zásilka byla uložena u držitele poštovní licence dne 18. 2. 2005 a stěžovateli byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Při pokusu o doručení byl stěžovatel v souladu s ust. § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vyzooměn o tom, že si má uloženou písemnost vyzvednout a poučen, že nevyzvedne-li si zásilku do 10 dní od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Protože stěžovatel si zásilku v uvedené lhůtě nevyzvedl, je dnem doručení pondělí 28. 2. 2005. Stěžovatel si napadené rozhodnutí osobně převzal u Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 30. 3. 2005, tato skutečnost je však z hlediska běhu lhůt nerozhodná, neboť účinky doručení nastaly již dříve.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil

počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 106 odst. 4 citovaného ustanovení kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, bylo pondělí 28. 2. 2005, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti bylo pondělí 14. 3. 2005. Kasační stížnost však byla podána osobně až v pondělí 4. 4. 2005.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, protože byla podána opožděně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. srpna 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu